

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0469/2006

20.12.2006

REKOMMENDATION

om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC))

Utskottet för utveckling

Föredragande: José Ribeiro e Castro

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	6
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	8
ÄRENDETS GÅNG.....	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC))

(Samtyckesförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (6987/2006)¹,
 - med beaktande av förslaget till avtal om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000,
 - med beaktande av rådets begäran om parlamentets samtycke i enlighet med artikel 300.3 andra stycket jämförd med artikel 310 i EG-fördraget (C6-0124/2006),
 - med beaktande av artikel 75 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0469/2006).
1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till ingåendet av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet parlamentets ståndpunkt.

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

MOTIVERING

Förhandlingarna om översynen av Cotonouavtalet avslutades i Bryssel den 23 februari 2005 under Luxemburgs och Kap Verdes gemensamma ordförandeskap. Ändringsfördraget undertecknades formellt den 25 juni 2005 i Luxemburg.

Detta är den första femårsöversynen enligt artikel 95 i Cotonouavtalet. Avtalet har ingåtts för en period på 20 år. Det började gälla i mars 2000 och löper ut i februari 2020.

Översynen ligger helt i linje med regelverket i Lomékonventionen/Cotonouavtalet, samtidigt som flera ändringar gjorts i politiskt syfte och för att öka effektiviteten. Parlamentet uppmanas i enlighet med artikel 300 i EG-fördraget att inom ramen för samtyckesförfarandet ta ställning till avtalet och i en resolution uttala sig om rekommendationerna för avtalets genomförande. Det nya avtalet innebär dock problem, eftersom en finansieringsöverenskommelse saknas.

1. REGELVERKET I LOMÉKONVENTIONEN/COTONOUAVTALET

Genom ändringarna inlemmas erfarenheterna från Lomékonventionen och Cotonouavtalet i avtalet. Lomékonventionen undertecknades 1975 av 46 länder i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet och av nio EU-länder. EU har efterhand utvidgats till 25 medlemsstater (snart 27), medan antalet partnerstater i AVS-området ökat från 46 till 78.

Samarbetet bygger på ett partnerskap där signatärstaterna är jämbördiga, vilket avspeglas i de gemensamma institutionerna. Strategin var redan från början global och samstämmig med olika program, ett icke ömsesidigt handelssystem – med protokoll för olika produktgrupper – och stabiliseringsmekanismer för exportintäkter från råvaror.

Efter Berlinmurens fall 1989 och efterföljande omvälvningar infogades en hänvisning till de mänskliga rättigheterna i Lomé IV-konventionen.

Genom Cotonouavtalet stärktes och konsoliderades denna utveckling samtidigt som fem inbördes beroende pelare definierades: fördjupad politisk dimension, ökad medverkan, mer strategiskt synsätt på samarbetet, fokus på att minska fattigdomen, förhandling och ingående av ekonomiska partnerskapsavtal samt förbättrat ekonomiskt samarbete.

Den 17 januari 2002 gav Europaparlamentet sitt samtycke till Cotonouavtalet.

Cotonouavtalet är ett föredömligt avtal, inte bara för att det styr samtliga aspekter av EU:s förbindelser med de berörda länderna, utan också för att det berör omkring 750 miljoner människor i världen.

2. ÄNDRINGARNA VID FÖRSTA FEMÅRSÖVERSYNEN AV COTONOUAVTALET

Den politiska dialogen (artikel 6a, artikel 96 och bilaga VII)

I det ändrade avtalet föreskrivs att den politiska dialogen enligt artikel 8 skall vara mer systematisk och formell i ämnen som rör de tre grundläggande aspekterna (mänskliga rättigheter, demokratiska principer, rättsstaten). Det är också ett krav att genomföra en sådan dialog före varje form av samråd enligt artikel 96. Villkoren för denna strukturerade dialog preciseras i en bilaga. Dialogen skall fungera förebyggande enligt artikel 8 och en formell och strukturell dialog skall systematiskt föras med varje land. Om en part efter en sådan formaliserad dialog anser att motparten inte uppfyller en viktig skyldighet kan den första parten inleda ett samrådsförfarande och eventuellt vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 96. De tidsfrister som gäller för samråd enligt artiklarna 96 och 97 har dessutom förlängts. Det gemensamma rådet kan ange ett visst antal tilläggsbestämmelser, till exempel om etapper i samrådsprocessen och om typer av kriterier och målsättningar.

Enligt det ändrade Cotonouavtalet skall också företrädare för AVS-gruppen och AVS-EU-församlingen medverka i den politiska dialog som föreskrivs i artikel 8. För AVS-gruppens del kommer detta i praktiken att handla om AVS-ambassadörskommitténs trojka och ordföranden i AVS-underkommitté för politiska, sociala, humanitära och kulturella frågor. För den gemensamma församlingen handlar det om medordförandena eller deras utsedda företrädare.

Parlamentens ökade inflytande (artikel 58-2)

För första gången nämns uttryckligen de nationella parlamenten som stödmottagare. Vad som nu finns nedskrivet kunde även genomföras tidigare, men ändringen kommer med all säkerhet att stimulera AVS-ländernas regeringar att systematiskt göra parlamenten mer delaktiga i förhandlingarna om de nationella strategiska dokumenten.

Hänvisningen till internationella brottmålsdomstolen (ingress, artikel 6)

Även här handlar det om ett helt nytt inslag i avtalet. De länder som ingår i partnerskapet bekräftar sitt stöd för brottmålsdomstolen. Även i denna fråga var förhandlingarna svåra. AVS-staterna är i huvudsak positivt inställda till domstolen och vissa av dem har till och med varit drivande i arbetet för att inrätta den. Samtidigt utsätts staterna för påtryckningar från Förenta staterna, som hotat med repressalier mot de stater som undertecknar Romstadgan. Problemet togs upp i debatten mellan brottmålsdomstolens ordförande Philippe Kirsch och gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i Haag den 23 november 2004. Philippe Kirschs uttalande fick med all säkerhet en avgörande betydelse i ett kritiskt skede av förhandlingarna för att förmå AVS-företrädarna att ge sitt samtycke i denna fråga.

Samarbete i kampen mot massförstörelsevapen (artikel 11b)

Detta är antagligen en av de viktigaste politiska frågorna vid översynen av avtalet och en fråga som föregicks av hårda förhandlingar. Här ingår följande: 1) En bekräftelse på att ekonomiskt och tekniskt stöd till samarbete för att förhindra spridning av massförstörelsevapen skall vara ett tillägg och inte finansieras med resurser avsedda för

utvecklingssamarbetet mellan AVS-EU. 2) En förklaring om att åtgärder skall vidtas enligt en fastställd tidsplan med hänsyn till varje lands specifika begränsningar. 3) En bestämmelse om bedömning av hur icke-spridningsåtgärderna har följts, som framför allt skall göras på grundval av rapporter från behöriga multilaterala instanser.

Kampen mot massförstörelsevapen har därmed lyfts upp till en högt prioriterad fråga för partnerskapet, av samma dignitet som mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstaten.

AVS-länderna var tveksamma till att infoga denna punkt i det ändrade avtalet, som enligt dem användes för att rättfärdiga kriget mot Irak trots att någon förekomst av massförstörelsevapen i efterhand inte har kunnat konstateras¹. Ett annat problem som AVS-länderna berörde i mer förtäckta ordalag är att strukturella svagheter i vissa AVS-länder i praktiken gör det omöjligt att kontrollera hela deras territorium. Parterna enades ändå till slut om en formulering som alla kunde acceptera, framför allt på grund av att ytterligare resurser till tekniskt stöd garanteras.

Kampen mot terrorism (artikel 11a)

Kampen mot terrorismen beskrivs som en gemensam målsättning.

Övriga punkter i det ändrade avtalet

- a. Hänvisning till millenniemålen för utveckling (i ingressen).
- b. Hänvisning till lokala decentraliserade myndigheter (artikel 4 och artikel 58-2).
- c. Förebyggandet av legosoldatverksamhet (artikel 3a (ny)).
- d. Främjande av traditionell kunskap (artikel 23 e).
- e. Främjande av bekämpning av hiv/aids, malaria och tuberkulos (artikel 25 (ny)).
- f. Uppmuntran av student- och ungdomsutbyte (artikel 27 e)
- g. Utvidgning av det regionala samarbetet till att även omfatta länder utanför AVS (artikel 30-2 och artikel 58).
- h. Informationsteknik och kommunikation (artikel 43-4).
- i. De minst utvecklade länderna och inlandsstater och östater (artikel 89).

Frågan om att förenkla förvaltningsförfaranden förs in i bilagorna och skall också bli föremål för beslut i det gemensamma rådet.

¹ Se i detta hänseende uttalandet från AVS-ambassadörskommitténs ordförande Coye i den gemensamma AVS-EG-församlingens politiska utskott den 3 februari 2005.

3. UTVÄRDERING AV ÄNDRINGARNA

Som helhet kan vi ställa oss bakom de ändringar som gjorts och som avsiktligt har begränsats. Det nya förfarandet för den politiska dialogen, parlamentets nya roll, hänvisningen till Internationella brottmålsdomstolen och millenniemålen för utveckling samt regionalt samarbete är obestridligen förbättringar jämfört med det tidigare avtalet.

En del frågar sig om det verkligen var lämpligt att lyfta upp kampen mot massförstörelsevapen till en prioriterad fråga i avtalet. Målsättningarna för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstater med god offentlig förvaltning får absolut inte hamna i bakgrunden eftersom de utgör den främsta referenspunkten i alla avtal.

Hänvisningen till millenniemålen för utveckling är dock välkommen och bör återspeglas i de nationella strategiska dokumenten, liksom att fattigdomsbekämpning, grundutbildning och hälso- och sjukvård prioriteras.

Att man nämner parlamentets roll i genomförandet av avtalet är för Europaparlamentet en av de viktigaste punkterna i det ändrade avtalet. Det fanns visserligen inget som tidigare hindrade att den parlamentariska makten stärktes genom anslag från Europeiska utvecklingsfonden, men detta har ändå förbisetts. Enligt kommissionen har endast sju av 77 AVS-länder (före Östtimors anslutning) fram till i dag fått stöd till sina parlament via EUF. Utvecklandet av parlamentariska resurser är därför avgörande för att främja öppenhet och en god offentlig förvaltning och föra en allmän debatt om val och prioriteringar inom utvecklingspolitiken. Den parlamentariska kontrollen har blivit ännu viktigare nu när budgetstödet används till över en tredjedel av AVS-länderna. Utskottet för politiska frågor vid AVS-EU:s gemensamma församling har i en rapport behandlat frågan om att stärka de nationella parlamenten vid genomförandet av Cotonouavtalet och lade i en resolution som antogs den 24 november 2005 i Edinburgh fram konkreta förslag för att stärka parlamentets roll¹. Man föreslog framför allt att parlamenten systematiskt skulle knytas till programplaneringen, att samarbetets effekter skulle följas upp och utvärderas och att ”bästa praxis” för parlamentarisk kontroll skulle fastställas och spridas.

För AVS-sidans vidkommande konstaterade Kap Verdes utrikesminister Luis Borges, tillika tjänstgörande ordförande i AVS-rådet, inför utvecklingsutskottet den 21 juni 2005 att ”avtalet är tillfredsställande och nyanserat”. Han efterlyste dock en förenkling av de administrativa förfarandena för tillgång till anslag från utvecklingsfonden.

Slutligen är den största bristen i avtalet att det inte fastställs något belopp för den fleråriga finansieringsramen, vilket framgår nedan.

4. FINANSIERINGSRAMEN

Till skillnad från tidigare avtal innehåller inte det ändrade Cotonouavtalet några bestämmelser om finansieringsramen. Förhandlingarna ledde i detta hänseende inte fram till något, delvis på grund av att debatten om budgeten för EUF och budgetplanen ännu inte avslutats. Den nya fleråriga finansieringsramen skall börja gälla den 1 januari 2008.

¹ Ännu ej offentliggjord i EUT.

I bilaga Ia till det ändrade Cotonouavtalet anges endast följande:

”Europeiska unionen kommer för denna nya period att upprätthålla sitt bistånd till AVS-staterna på som lägst samma nivå som nivån för den nionde Europeiska utvecklingsfonden, exklusive återstående medel från tidigare europeiska utvecklingsfonder; en uppräkningskommission kommer dessutom att göras, på grundval av gemenskapens uppskattningar, med hänsyn till effekterna av inflationen, tillväxten i Europeiska unionen och unionens utvidgning med tio nya medlemsstater 2004.”

Trots att EU talat om att ange ett ”exakt belopp” hade något sådant inte fastställts före september 2005. Med utgångspunkt i bilaga Ia till det ändrade Cotonouavtalet räknade det luxemburgska ordförandeskapet fram ett belopp om 22,682 miljarder euro i dagens penningvärde för åren 2008–2013 (sex år), vilket ingick i förhandlingarna om budgetplanen inför Europeiska rådets möte den 16–17 juni 2005¹. Europeiska kommissionen hade för sin del uppskattat beloppet till 24,948 miljarder euro².

I sin resolution av den 23 mars 2006³ ansåg Europaparlamentet att det slutliga beloppet borde återspegla att de insatser som godkändes för den nionde EUF bibehålls, enligt modellen i bilaga I a, men också återspegla åtagandet att öka det offentliga utvecklingsbiståndet till minst 0,39 procent av 2006 års BNP, från dagens 0,56 procent för 2010 till 0,7 procent för 2015.

Slutligen enades det gemensamma rådet, som sammanträdde i Port Moresby (Papua Nya Guinea) den 2 juni 2006, om beloppet 23,966 miljarder euro, som omfattar sex år från och med den 1 januari 2008. Ett belopp på 21,966 miljarder euro inom ramen för den tionde EUF kommer att finnas tillgängligt när den fleråriga finansieringsramen träder i kraft och kommer att fördelas på följande sätt: 17,766 miljarder euro anslås för nationella och regionala indikativa program, 2,7 miljarder euro beviljas finansieringen av samarbetet mellan AVS-länderna och mellan regionerna, 1,5 miljarder euro används för att finansiera investeringsfaciliteten och 2,0 miljarder euro anslås av Europeiska investeringsbanken i form av lån som beviljas ur egna medel. Detta belopp är avsett endast för AVS-länder, vilket innebär att förslaget om att inkludera utomeuropeiska länder och territorier (ULT) inte godkändes.

Efter parlamentets begäran är de administrativa kostnaderna tilläggskostnader. De uppgår till 430 miljoner euro.

5. SLUTSATS

På det stora hela stöder föredraganden ändringarna i avtalet, med reservation för vissa anmärkningar och förslag gällande dess tillämpning.

¹ Europeiska unionens råd den 15 juni 2005, ST 10090/05 CADREFIN 130.

² KOM(2003)0590, KOM(2004)0629 och KOM(2004)0838.

³ P6_TA-PROV(2006)0112.

30.1.2006

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för utveckling

över förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2005 – 2005/0071(AVC))

Föredragande: Johan Van Hecke

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar den positiva utvecklingen, som speglar ny styrka och nya ambitioner i Afrika, såsom det nya partnerskapet för Afrikas utveckling (NEPAD), upprättandet av Afrikanska unionen och ett ökat afrikanskt ledarskap i samband med fredsbevarande insatser och medlingsuppdrag.
2. Europaparlamentet understryker att det ändrade avtalet innebär en förbättring av förbindelserna mellan AVS-staterna, Europeiska gemenskapen och EU:s medlemsstater, samtidigt som bestämmelserna i Cotonouavtalet bibehålls.
3. Europaparlamentet efterlyser större fokusering på effektiva regionala mekanismer för att stärka de internationella och regionala rättsliga normerna.
4. Europaparlamentet välkomnar de strängare bestämmelserna när det gäller den politiska dialogen i det nya Cotonouavtalet, och kräver ett strategiskt utnyttjande av dessa nya bestämmelser för att möjliggöra snabbare och mer effektiva åtgärder i samband med kriser.
5. Europaparlamentet noterar att en mer strukturerad och effektiv politisk dialog också måste inledas med länder och regioner, där det inte finns tydliga tecken på en pågående eller förestående kris.
6. Europaparlamentet efterlyser en samordning av EU:s åtgärder på området för konfliktförebyggande, krisförvaltning, konfliktlösning, försoning och återuppbyggande, och begär att särskild hänsyn tas till stater där konflikter nyligen avslutats. Parlamentet

uppmanar kommissionen att aktivt övervaka att de berörda parterna respekterar internationella fredsavtal.

7. Europaparlamentet understryker den betydelse EU:s valobservatörsuppdrag har för att förebygga konflikter och främja demokrati, och kräver att slutsatserna i de rapporter som utarbetats av dessa valobservationsuppdrag beaktas i samband med utformningen av EU:s utvecklingspolitik för AVS-staterna.
8. Europaparlamentet gläder sig över att det införts en klausul om samarbete i kampen mot spridning av massförstörelsevapen och efterlyser ett så nära samarbete som möjligt mellan EU och AVS-länderna samt FN när det gäller kampen mot terrorism och åtgärderna för att förebygga spridning av både lätta vapen och massförstörelsevapen, i enlighet med FN-stadgan och folkrätten.
9. Europaparlamentet gläder sig över avtalsparternas beslutsamhet att vidta åtgärder för att ratificera och genomföra Romstadgan för den internationella brottmålsdomstolen och dithörande instrument, som en central aspekt i insatserna för att döma de personer som begått brott mot mänskligheten, och understryker betydelsen av FN:s ad hoc domstolar i kampen mot straffrihet.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000
Referensnummer	2005/0071(AVC)
Ansvarigt utskott	DEVE
Yttrande Tillkännagivande i kammaren	AFET
Förstärkt samarbete – tillkännagivande i kammaren	
Föredragande av yttrande Utnämning	Johan Van Hecke 14.6.2005
Tidigare föredragande av yttrande	
Behandling i utskott	24.10.2005 25.1.2006
Antagande	26.1.2006
Slutomröstning: resultat	+: 42 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Elmar Brok, Simon Coveney, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Vytautas Landsbergis, Cecilia Malmström, Emilio Menéndez del Valle, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Mirosław Mariusz Piotrowski, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marie Anne Isler Béguin, Erik Meijer, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Lena Ek, Jules Maaten
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	...

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000
Referensnummer	6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC)
Begäran om parlamentets samtycke	10.4.2006
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	DEVE 26.4.2006
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	AFET INTA 26.4.2006 26.4.2006
Inget yttrande avges Beslut	INTA 30.8.2005
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren	
Föredragande Utnämning	José Ribeiro e Castro 24.5.2005
Behandling i utskott	2.10.2006
Antagande	19.12.2006
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 0 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Horst Posdorf, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Anna Záborská, Mauro Zani
Slutomröstning: närvarande suppleanter	John Bowis, Milan Gaľa, Fiona Hall, Alain Hutchinson, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	María Sornosa Martínez
Ingivande	20.12.2006
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	...